

De Skjulte Helte - fortællinger om vores frivillige og medlemmer som er med til at gøre en forskel for sporten

Denne gang har vi i særdeleshed fundet en af vores skjulte helte - Vi har taget en snak med Marianne Holst, som holder til i Vamdrup faldskærmsklub (FS2000). Marianne er en af Vamdrups mest vigtige og dedikeret frivillige, og bruger mere tid på faldskærm end de fleste springere – det er der i sig selv ikke noget besynderligt ved. Det som er lidt specielt ved Marianne er, at hun ikke selv springer i faldskærm. Faktisk har hun højdeskræk og kunne aldrig drømme om at hoppe ud af flyver.

Læs her hvad der får Marianne til at lægge en masse frivillig tid og energi i faldskærmsmiljøet.

Hvor længe har du været en del af sporten og hvordan kom du ind i sporten?

Min tilstedeværelse i sporten er lidt besynderlig, da jeg lider af højdeskræk og aldrig kunne drømme om at springe i faldskærm. Men for 10 år siden, mødte jeg Svend Åge Holst, som dyrkede sporten med stor passion, og blev derigennem draget ind i sporten og miljøet. Begejstringen og engagementet for sporten smittede af på mig. Derudover er det et fantastisk fællesskab at være en del af.

Hvad giver det dig at arbejde frivilligt til aktiviteterne

Det ligger i min natur og jeg kan godt lide at gøre en forskel for andre og det giver mig en stor glæde at være en del af fællesskabet. Sporten har helt generelt givet mig virkelig mange glæder og gode oplevelser.

Hvad er den bedste oplevelse, du har haft som frivillig?

Der var engang til et DM, hvor der uventet dukkede en masse mennesker op, som der bl.a. skulle laves mad til – der fik vi godt nok travlt med koge gryderne og i den slags situationer, bliver man nødt til at tænke kreativt. Hvis der fx ikke er kogeplader nok i køkkenet, må man lave et bål og få det til at lykkedes på den måde. Og det

lykkedes hver gang, og springerne bliver glade og sætter stor pris på det. Oplevelser som den synes jeg er enormt belønnende.

Er det nogle gange hårdt arbejde at være frivillig?

Selvfølgelig. Men jeg synes det er lidt blandet. Jeg kan faktisk godt lide, at der er udfordringer og at opgaverne en gang i mellem virker uoverskuelige. Det gør det blot mere givende, når det så lykkes og man kommer i mål. Og så er det jo fedt at se tingene gå op i en højere enhed. Men som frivillig tror jeg det er vigtigt, at man kan finde glæde og motivation. Ellers går man sur i det – det skal være sjovt.

Hvad tror du vi kan gøre for, at flere vil arbejde frivilligt i klubberne?

Ja, det er svært at svare på. Ildsjælene findes, men de falder desværre ofte fra når de får børn og begynder at prioritere anderledes, men det kunne da være skønt hvis nogle af dem vender tilbage igen, når de får bedre tid.

Derudover er det vigtigt, at vi værner om de frivillige og bidrager til, at de bliver ved med at være motiveret for deres frivillige indsats. Det tror jeg man gør bedst ved at give dem ejerskab og

frihed over de opgaver de brænder for.

Hvad tænker du er klubbernes største udfordring, og hvordan kan vi hjælpe?

Vi mangler civile elever. Vi får primært elever ind gennem militæret og de fleste soldater forsvinder desværre hurtigt igen. Jeg kan godt forstå, at klubberne rekrutterer medlemmer fra kasernerne, men den store udskiftning går desværre udover fællesskabet og miljøet i klubberne. Jeg tror derfor, at vi i fremtiden skal kigge mere efter civile medlemmer. Men Det er selvfølgelig ikke noget nemt skridt at tage, da klubberne kan føle sig økonomisk afhængige medlemmer fra kasernerne.